

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 36/2568

ศาลแพ่ง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองนครราชสีมา ศาลผู้รับความเห็น นาย พ. โจทก์ บริษัท ถ. จำกัด ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน จำเลย บริษัท ม. จำกัด (มหาชน) จำเลยร่วม

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้อง บริษัท ถ. จำกัด ที่ 1 กรมทางหลวง ที่ 2 จำเลย ระหว่างพิจารณาศาลเรียกให้บริษัท ม. จำกัด (มหาชน) เข้าเป็นจำเลยร่วม ว่า โจทก์เป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน 8 กท จำเลยที่ 1 เป็นผู้รับจ้างและเป็นตัวแทนของจำเลยที่ 2 ในการดำเนินการก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุง และขยายทางหลวงหมายเลข 205 จำเลยที่ 2 มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล และควบคุมการดำเนินการของจำเลยที่ 1 เพื่อให้การก่อสร้างเรียบร้อยและเกิดความปลอดภัยแก่บุคคลสัญจรไปมา นาย ส. ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ขับรถยนต์คันที่เช่าซื้อไปตามทางหลวงหมายเลข 205 ด้วยความระมัดระวัง มีความเร็วไม่เกิน 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เมื่อมาถึงบริเวณที่มีการก่อสร้าง จำเลยที่ 1 ไม่ได้นำแท่งปูนแบรีเออร์มาปิดกั้นตามแนวของถนนตลอดแนวที่ก่อสร้าง แต่ นำแท่งปูนแบรีเออร์มาวางในแนวเฉียงขวางถนนสลับกันกับวางในแนวตรงในช่องถนนที่ก่อสร้าง ทั้งระยะห่างของแท่งปูนในแต่ละแท่งประมาณ 50 ถึง 70 เมตร ทั้งไม่ได้จัดให้มีเครื่องหมายบ่งบอก ว่าในบริเวณนั้นมีการก่อสร้าง ในเวลากลางคืนก็ไม่ได้จัดให้มีแสงไฟส่องสว่างตามแท่งปูนที่นำมาวางกันในช่องทางของถนนที่ก่อสร้างเพื่อให้ผู้สัญจรไปมาสามารถมองเห็นบริเวณที่ก่อสร้างให้ชัดเจน เป็นเหตุให้นาย ส. ซึ่งขับรถตามหลังรถพ่วงมาถึงที่เกิดเหตุไม่สามารถมองเห็นแนวที่ก่อสร้างและแท่งปูน รถยนต์จึงพุ่งชนแท่งปูนได้รับความเสียหาย การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ ส่วนจำเลยที่ 2 ในฐานะตัวการปล่อยปละละเลยไม่กำกับ ดูแลการก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาทางหลวงของจำเลยที่ 1 จึงต้องร่วมรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ย กับชดใช้ค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ให้แก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ให้การว่า นาย ส. ขับรถยนต์แซงในที่ห้ามแซงใช้ความเร็วเกินป้ายสัญญาณเตือน ไม่เว้นระยะห่างรถคันหน้าในระยะปลอดภัยจนเกิดอุบัติเหตุ ความเสียหายจึงเกิดจากความประมาทของนาย ส. เพียงผู้เดียว จำเลยที่ 1 มิได้เป็นผู้ทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ 2 ให้การว่า จำเลยที่ 2 ได้ใช้ความระมัดระวัง ตรวจสอบ ควบคุม กำกับให้มีการติดตั้งป้ายจราจร เครื่องหมายและสัญญาณจราจรให้ถูกต้องตามมาตรฐาน มิได้ละเลยต่อหน้าที่ อุบัติเหตุเกิดจากความประมาทของนาย ส. ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องร่วมกับจำเลยที่ 1 รับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยร่วมให้การว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยของจำเลยร่วมไม่ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ เป็นความประมาทของนาย ส. เพียงฝ่ายเดียว ขอให้ยกฟ้องศาลแพ่งเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองนครราชสีมาเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้กรมทางหลวง จำเลยที่ 2 เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงคมนาคม ตามมาตรา 21 (6) แห่งพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อโจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองปล่อยปละละเลยให้จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นเอกชนผู้รับจ้างก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 205 นำแท่งปูนแบรีเออร์มาวางในแนวเฉียงขวางถนนสลับกันกับวางในแนวตรงในช่องถนนที่ก่อสร้าง ไม่ได้จัดให้มีเครื่องหมายบ่งบอกว่าในบริเวณนั้นมีการก่อสร้าง ในเวลากลางคืนก็ไม่จัดให้มีแสงไฟส่องสว่างตามแท่งปูนที่นำมาวางกันในช่องของถนนที่ก่อสร้าง เป็นเหตุให้นาย ส. ขัชรยงค์คันทีโจทก์เช่าซื้อฟุ้งชนแท่งปูนได้รับความเสียหาย โดยมีคำขอให้จำเลยทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์แก่โจทก์ กรณีตามคำฟ้องของโจทก์จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/36/2568>